

Edmond Fleg

*Miért vagyok zsidó?**Zsidó vagyok, mert Izráel szült magából, és mikor elvesztettem, újraéledt bennem.**Zsidó vagyok, mert Izráel szült magából, s mióta rátaláltam, szeretném, ha elevebben élne túl engem,
mint ahogy él ma bennem.**Zsidó vagyok, mert Izráel hite szívemtől osztatlan odaadást követel.**Zsidó vagyok, mert ahol csak fájdalom van, zsidók zokognak minden fájdalomban.**Zsidó vagyok, mert minden idők reményevesztett népeiben a zsidók reménye reszket.**Zsidó vagyok, mert Izráel ígérete a legősibb és a legújabb is egyben.**Zsidó vagyok, mert Izráel ígérete egyetemes ígéret.**Zsidó vagyok, mert Izráel szemében nem befejezett világ ez, az egyes embernek kell beteljesítenie.**Zsidó vagyok, mert Izráel szemében az Ember nem pusztá teremtény: az**embereknek kell őt megteremteniük.**Zsidó vagyok, mert Izráel minden nemzetek és önmaga fölébe helyezi az Emberiséget.**Zsidó vagyok, mert Izráel az Ember fölébe helyezi az egy Istenség és az isteni Egység képét és isteni voltát.*André Spire *Exodus*

„ő, aki legnyomorultabb volt a nemzetek között és keserű rabkenyéren élt, emelt fővel jár majd, győzedelmeskedik, s mindennek így csodálják: »Ugyan ki lehet ez, hogy ily fennen ragyog?«”
Szerartási szöveg

*Izrael, Izrael, te konok nép, ki mindig élni akarsz,
Menekülj, hagyd el az idegen földeket.*

Tudom, szeretsz minden hazát, ahova elvetődöttél,

A levegőt, napot és szelet, hóhullást és a mezőket,

A folyókat, amelyekben legelőször merítkeztek meg leányaid,

Az erdőket, hol űzött farkasként surrantál lesve-loppal,

A házakat, melyeknek ablakán fiaidat kidobták.

Am most tépd ki szívedből rabházadat,

Élj keserű füveken és kovásztalan kenyéren,

Övezd fel derekad, ragadj botot, sarudat igazítsad.

Indulj meg Odessza, Hamburg vagy akár Bréma felé,

Hiód el, az óceán meghasad újra előtted!

Törzsed vezetői bejárták az egész világot,

S új Kánaánokat fedeztek fel tenéked.

Ragadj fejszét, Izrael, döntsöd ki az ősi fákat,

Ragadj csákányt, kapát, törd fel a szűzföldeket,

Emelj hajlékot, csűröket és tanyát,

Juhaid hajtsd a mezőkre, növényt nemesíts,

Vess és arass! És ha saját kaptáraidnak méze,

Juhaid teje és szőlőkerted gyümölcse

Vesz körül, úme, magasra szökik, feléled ifjan

Izrael, a te büszkeséged.